

In het verslagjaar 2002 werd aan de verdeling van de Joodse oorlogstegoeden verder vorm gegeven in de verschillende door het CJO opgerichte stichtingen, namelijk de Stichting Individuele Effectenaanspraken Sjoa, de Stichting Individuele Bankaanspraken Sjoa, en tevens in de reeds langer bestaande Stichting Individuele Verzekeringsaanspraken Sjoa en de Stichting Herkomst Gezocht. Het Centraal Meldpunt Joodse Oorlogsclaims, dat in 1998 werd opgericht door het CJO en waarvan de verzamelde informatie van doorslaggevend belang was bij de onderhandelingen in 1999, werd, veel later dan oorspronkelijk gepland, in het verslagjaar gesloten. Verder lag in 2002 de aandacht vooral bij het opzetten van een verdelingsapparaat voor de verdeling van de collectieve gelden. Dit proces vond en vindt plaats in overleg met het Platform Infrastructuur Nederland (PIN) en met raadpleging van het Adviescollege Restitutie en Verdeling (ARV). In dit verslag zijn deze zaken en de overige activiteiten samengevat.

Centraal Meldpunt Joodse Oorlogsclaims

De Stichting Centraal Meldpunt Joodse Oorlogsclaims (hierna aangeduid als CMJO of Meldpunt) werd in 1998 o.a. door het CJO opgericht, en beëindigde op 1 mei 2002 haar activiteiten. In de vier jaar van zijn bestaan heeft het Meldpunt duizenden personen kunnen helpen aan informatie over het proces en de resultaten van de restitutie na de Tweede Wereldoorlog, en een rol vervuld bij het in kaart brengen en redresseren van de lacunes die in het rechtsherstel bleken te bestaan.

Naar aanleiding van de ontdekking van het (onvolledige) LiRo-archief en ontwikkelingen in Zwitserland met betrekking tot onderzoek naar slapende rekeningen en gestolen goud van Joden die gedurende de Tweede Wereldoorlog waren vermoord, ontstond veel commotie in de joodse gemeenschap in Nederland. Gevoelens van onvrede over de opvang van overlevenden van de Sjoa na de Tweede Wereldoorlog en over de afwikkeling van de materiële kant van de vervolging bleken wijd verbreid te zijn. Dat gold ook voor de behoefte aan informatie over het rechtsherstel na de Tweede Wereldoorlog. Overlevenden en nabestaanden richtten zich in groten getale met vragen tot joodse en niet-joodse instellingen, onder andere tot het Centraal Joods Overleg.

Om meer inzicht te krijgen in de aard, aantal en grootte van de claims en om gevraagde informatie te verschaffen of en in hoeverre rechtsherstel had plaatsgevonden, besloot het CJO tot het openstellen van een meldpunt. Daarmee werd ook de druk op het CIDI verlicht. Dat had in eerste instantie tientallen claims ontvangen en was vervolgens bij verzekeraars en banken opgekomen voor de belangen van de claimanten. Het bestuur van het Meldpunt werd gevormd door het CJO-bestuur. In de vier jaar van zijn bestaan werden bijna 10.000 claims aangemeld bij en afgehandeld via het CMJO en kon op een veelvoud van vragen van Joden in Nederland en Israël een antwoord worden gegeven. De informatie die, eerst vanuit het CIDI en uiteindelijk – gestructureerd – door het Meldpunt, werd aangedragen over de roof van Joodse bezittingen en het soms gebrekkige rechtsherstel was van doorslaggevend belang in de onderhandelingen tussen de Joodse gemeenschap enerzijds en verzekeraars, banken, beurs en overheid anderzijds.

Stichting Joods Humanitair Fonds

Nadat de reglementen en Statuten van de Stichting Joods Humanitair Fonds eind 2001 door de Tweede Kamer voor kennisneming waren aangenomen, en het Bestuur formeel door de Minister van Financiën was geïnstalleerd, ging begin 2002 het Joods Humanitair Fonds van start met het subsidiëren van projecten. Het Fonds richt zich hierbij uitsluitend op projecten in het buitenland. Dit vanuit de gedachte dat de Nederlands Joodse gemeenschap de morele plicht heeft financiële hulp te bieden aan mensen die slachtoffer zijn geworden van conflictsituaties, voornamelijk in Centraal en Oost Europa. Deze financiële hulp wordt bekostigd uit het bedrag van 50 miljoen gulden dat volgens het akkoord van het CJO en SPI met de Nederlandse Overheid beschikbaar zou worden gesteld aan humanitaire doelen in het buitenland. Het bestuur van het Joods Humanitair Fonds, bestaande uit elf Nederlandse en buitenlandse personen, onder wie de CJO-

bestuursleden Naftaniel en Wurms keurde reeds vele projecten goed, waarmee de subsidiëringen werkelijk van start konden gaan.

Stichting Individuele Effectenaanspraken Sjoa

Tot 31 december 2002 heeft de Stichting Individuele Effectenaanspraken Sjoa, ondergebracht bij PriceWaterhouseCoopers in Amsterdam, claims in behandeling genomen die te maken hadden met onvolledig rechtsherstel aangaande effecten, door Puttkammer aan de banken betaalde commissie en destijds berekende kosten voor het openbreken van kluisjes. Wat betreft de vergoedingen voor de effecten en de door Puttkammer betaalde commissie werd de uiterste datum van 31 december gehandhaafd, echter wat betreft de kluisjes werd eind 2002 nadere informatie gevonden. Om te voorkomen dat belanghebbenden die op basis van deze nieuwe informatie toch in aanmerking leken te komen voor een vergoeding, gedupeerd zouden worden, werd de uiterste indiendatum hiervoor verschoven naar 1 juli 2003. Het bedrag dat de Stichting Individuele Effectenaanspraken zal overhouden van de aan deze Stichting beschikbaar gestelde tegoeden zal naar de Stichting Individuele Maror-gelden (SIM) overgaan. Vervolgens zal dit bedrag bestemd worden voor een derde uitkeringsronde aan individuen en de Collectieve tegoeden.

Stichting Individuele Bankaanspraken Sjoa

In april 2002 is deze Stichting van start gegaan met het in het bankenakkoord afgesproken proces van teruggave van zogenoemde 'niet opgevraagde creditgelden'. Onderzoek door PWC in bankarchieven leverde destijds een namenlijst van ruim 3.000 slapende rekeningen op. Volgens het onderzoek gaat het om rekeningen van Joden waarop jarenlang niets meer door de eigenaar af- of bijgeboekt is. In de meeste gevallen gaat het om kleine bedragen. Deze namenlijst werd in 2002 gepubliceerd waarop vervolgens personen die in aanmerking dachten te komen voor een vergoeding een claim konden neerleggen bij de Stichting Individuele Bankaanspraken Sjoa. Op verzoek van SPI, NVB en CJO werd voormalig Minister van Justitie mevrouw mr W. Sorgdrager bereid gevonden om voorzitter van de Stichting te worden. Op 31 december eindigde de aanvraagtermijn van de Stichting. Het niet opgevraagde gedeelte van het bedrag dat aan deze Stichting ter beschikking werd gesteld zal ook worden overgedragen aan de Stichting Individuele Maror-gelden (SIM), en ook in dit geval zal een gedeelte gebruikt worden voor de derde uitkeringsronde aan individuen, en een gedeelte zal naar de Collectieve tegoeden gaan.

Collectieve tegoeden

In 2002 werd door het CJO verder gewerkt aan het opzetten van een structuur voor de verdeling van de tegoeden bestemd voor de Joodse infrastructuur ofwel collectieve doelen in Nederland. In 2000 was door accordering van het 'Eindrapport Verdeling Joodse Tegoeden' afgesproken dat minimaal 10 en maximaal 20 procent bestemd moest worden voor deze doelen. Afgezien van het feit dat lezers van het Eindrapport in eerste instantie verschillende interpretaties gaven van het kernbedrag waarover minimaal 10 en maximaal 20 procent moest worden berekend, werd het CJO geconfronteerd met de gevoelige vraag wie er verantwoordelijkheid moest dragen over de verdeling van deze gelden. Het CJO stond op het standpunt dat het de gelden niet zelf wil verdelen. Echter als ondertekenaar van de restitutieakkoorden draagt het wel verantwoording voor een correcte verdeling. Reeds in 2000 startte het CJO gesprekken met het Platform Infrastructuur Nederland (PIN), een verzameling van tientallen Joodse organisaties, fondsen en instellingen in Nederland. Het PIN en zijn leden richten zich op het verwerven en uitoefenen van invloed op de verdeling van de voor de infrastructuur beschikbare restitiegelden.

In maart 2001 leidden de gesprekken tussen CJO en PIN tot een convenant. Afgesproken werd dat de verdeling in goed overleg tussen beide partijen zou dienen te geschieden. Een deel van de structuur die de uitvoeringsorganisatie zal krijgen lag in maart 2001 vast. Het CJO had zich in 2000 reeds aangesloten bij de aanbevelingen die gedaan werden in het memorandum van de Werkgroep Organisatorische Voorbereiding Verdeling Tegoeden. In dit rapport werd voorgesteld de collectieve tegoeden een zelfde organisatorische

structuur te geven als de structuur bij de individuele Maror-uitkeringen. Dit houdt in dat er een stichting dient te worden opgericht die het beheer zal voeren over de restitutiegeden afkomstig van de verzekeraars (waarmee in 1999 een akkoord werd gesloten) en de banken/beurs. De stichting – Stichting Collectieve Maror-gelden (COM) – zou een personele unie dienen te vormen met Kamer II van de Stichting Maror-gelden Overheid (SMO), waarin de gelden afkomstig van de overheid waren ondergebracht. In de SMO, bestaande uit drie zogenoemde Kamers, zal Kamer II worden belast met de verdeling van de gelden bestemd voor de infrastructuur in Nederland. Een belangrijke afspraak die werd vastgelegd in het convenant tussen CJO en PIN was de installatie van een Stuurgroep. Deze Stuurgroep die in mei 2001 van start ging kreeg de opdracht mee als wegbereider te fungeren voor onder meer het maken van een uitkeringsreglement. Hiertoe was het noodzakelijk om de bestaande geldstromen in Joods Nederland in kaart te brengen. De Stuurgroep werd gevormd door drie vertegenwoordigers van het PIN en drie leden (de heren drs. M.E. Paktor, drs. J. Sanders en R. Simon) die door het CJO waren afgevaardigd, één vertegenwoordiger van de jongeren en één namens de ongebondenen. Nadat de Stuurgroep zijn intensieve en uitgebreide opdracht in augustus 2002 voltooide werd er door PIN en CJO aan de hand van de bevindingen van de Stuurgroep nader overleg gevoerd. In het rapport vindt men een inventarisatie van de behoefte aan financiële middelen binnen joods Nederland. Deze inventarisatie werd gedaan door het in kaart brengen van de huidige financieringsstructuur. Voorts werd een besteding-/verdelingsplan van de in het kader van de restitutieregelingen ter beschikking gestelde infrastructurele gelden ontworpen. Via een enquête werd het aanbod van diensten en de financieringsstructuur van joodse organisaties binnen de joodse gemeenschap in Nederland geïnventariseerd. Alle organisaties werden in een van de volgende sectoren ingedeeld: cultuur, media, onderwijs en educatie, religie, welzijn, jongeren, zorg, externe belangenbehartiging, herinnering en fondsen. Onderscheid werd gemaakt tussen eenmalige investeringen en jaarlijks terugkerende kosten. Ook werd een profiel opgesteld van de toekomstige bestuurders van de verdeelorganisatie. De ontworpen voorstellen werden in augustus 2002 ter goedkeuring aan het CJO en het PIN aangeboden. Ook werd bepaald dat het CJO, dat in het kader van de al bestaande algemene verdelingsstructuur statutair het recht heeft om de statuten van de Stichting Collectieve Maror-gelden vast te stellen en bestuursleden te benoemen, dat eerst zou doen na raadpleging van het ARV en in overleg met het PIN.

Het CJO en zijn ARV en ook het PIN bleken de conclusies van het door de stuurgroep opgestelde rapport in grote lijnen te steunen. Wel ging men met elkaar in onderhandeling over de hoogte van de percentages die de verschillende sectoren toebedeeld zouden krijgen. Eind 2002 was er nog geen overeenstemming bereikt over de precieze percentages. Deze overeenstemming zou in april 2003 bereikt worden.

Ook werden er eind 2002 voorbereidingen getroffen voor het instellen van een Benoeming Adviescommissie voor Kamer II die een selectieproces zou aanvangen voor het vinden van bestuursleden voor Kamer I, respectievelijk het bestuur van de stichting Collectieve Maror-gelden. Besloten werd een commissie te formeren waarin zowel CJO, ARV als PIN vertegenwoordigd zouden zijn. De installatie van een deze commissie vond plaats in februari 2003. Op grond van het advies van de commissie werden de bestuursleden door het CJO in juni 2003 benoemd.

Overige kwesties rond restitutie

Nadat in april 2001 door de begeleidingscommissie Herkomst Gezocht (de commissie-Ekkart) aanbevelingen voor de restitutie van kunstwerken uit de zogenaamde NK-collectie met betrekking tot kunstwerken toebehorend aan particulieren waren uitgebracht, volgden in 2002 aanbevelingen over de problematiek van kunstwerken die verkocht zijn door onder leiding van Verwalters geplaatste joodse kunsthandels. De resultaten van het uitgevoerde herkomstonderzoek maakten duidelijk dat het veel moeilijker is om te komen tot heldere en samenhangende aanbevelingen betreffende verruiming van het restitutiebeleid ten aanzien van de kunsthandel dan het geval was ten aanzien van particulieren.

Toch werden aanbevelingen opgesteld en net als in de in april 2001 uitgebrachte adviezen is ook in dit geval bleek het advies dat het teruggevebeleid van de overheid met spoed diende te worden versoepeld.

In de al eerder genoemde overeenkomst met de banken/beurs werd afgesproken een gedenksteen aan te brengen aan de gevel van het voormalige kantoor van de roofoverval Lipmann Rosenthal aan de Sarphatistraat in Amsterdam. Namens het CJO coördineerde de heer Cohen Paraira de voorbereidingen. De voorbereidingen voor het plaatsen van deze plaquette waren in 2002 nog niet afgerond. De plaquette werd op 20 mei 2003 officieel onthuld.

In het akkoord met banken en beurs is ook voorzien in de totstandkoming van een voor een breed publiek bedoelde publicatie over de geschiedenis van de effectenroof en het naoorlogse effectenrechtsherstel. Dit boek werd in 2002 verder ontwikkeld en zal in 2003 worden gepubliceerd. In de redactie die de auteur begeleidt heeft op verzoek van het CJO, haar oud-secretaris, de heer J. Sanders zitting.

Het in het voorjaar 2001 gestarte onderzoek door het Ministerie van Financiën naar slapende banktegoeden in de Verenigde Staten in het bijzonder in de staat New York, die mogelijk toebehoren aan Nederlandse Joden die hun geld vlak voor de Tweede Wereldoorlog op Amerikaanse rekeningen stortten uit vrees voor de Duitse inval in Nederland, bleek niets op te leveren. De enige manier om met zekerheid een koppeling te kunnen maken tussen de aanwezige slapende tegoeden in New York en Nederlands Joodse tegoeden bleek door toegang te verkrijgen tot de tot een belangrijk archief dat deel uitmaakt van de Presidential Library van President Clinton, dat echter in principe pas in 2006 wordt geopend. Het CJO heeft geprobeerd om vervroegd toegang tot deze archieven te verkrijgen. Dit bleek echter voor 1 januari 2003 geen optie. Omdat nader overleg met de Nederlandse banken alleen mogelijk is indien voor 1 januari 2003 aannemelijk gemaakt kan worden dat Nederlandse banken voordeel hebben genoten van de tegoeden op rekeningen in het buitenland, is het niet meer mogelijk deze weg nog verder te bewandelen.

Contacten met andere organisaties

In 2002 werd een overeenkomst gesloten tussen het CJO en de Stichting Individuele Maror-gelden (SIM) waarin tot duidelijke werkafspraken voor de toekomst werden vastgelegd. In deze overeenkomst werd onder meer vastgelegd welk gedeelte van de gelden vrij zou komen voor de collectieve verdeling en wie de verwervingskosten en de kosten van de voorbereiding van de verdeling zou dragen. Op grond van deze overeenkomst werd een basis gelegd voor een goede en duidelijke verder samenwerking van SIM en CJO.

Ook met de Stichting Maror-gelden Overheid (SMO) werd regelmatig overleg gevoerd, aangaande de nog lopende individuele verdeling en tevens aangaande de op te zetten Stichting voor de Collectieve verdeling.

Net als in voorgaande jaren bleef er een nauw contact bestaan tussen het CJO en de Stichting Platform Israël (SPI). Door de gezamenlijke verantwoordelijkheid voor het naleven van de restitutieovereenkomsten is een hechte band essentieel. In september van het verslagjaar was een delegatie van het CJO-bestuur te gast bij de SPI in Israël.

Ook met het Adviescollege Restitutie en Verdeling, dat sinds 1999 het CJO adviseert over zaken m.b.t. oorlogstegoeden, bleef een belangrijke band bestaan. Via zijn waarnemers bij CJO-bestuursvergaderingen laat het Adviescollege zich informeren over de vorderingen van de werkzaamheden. Het Adviescollege brengt nu eens gevraagd, dan weer ongevraagd advies uit aan het CJO-bestuur door middel van notities of mondelinge berichten via zijn waarnemers.

Verder vond er, naar aanleiding van het in augustus van het verslagjaar uitgebrachte Stuurgroeprapport aangaande de verdeling, intensief overleg plaats tussen het CJO en het PIN. Hoewel het bereiken van overeenstemming niet altijd gemakkelijk was, vond overleg toch steeds plaats in het licht van het bereiken van de gezamenlijke doelstelling, om op korte termijn te komen tot een overall coördinatie en afstemming van beleid inzake de toedeling van fondsen aan de infrastructuur van Joods Nederland.

Toekomst CJO

Door de intensieve rol die het CJO de afgelopen jaren heeft gespeeld in de oorlogstegoedenkwestie wordt vaak voorbijgegaan aan de oorspronkelijke gedachte die ten grondslag lag aan de oprichting van het CJO: het vertegenwoordigen van de externe belangen van Joden in Nederland. Al enige tijd wordt binnen het CJO

gesproken over de precieze vorm die in de toekomst aan deze gedachte zou moeten worden gegeven. Als onderdeel hiervan werd, in mei 2002, het bureau Praaning Meines verzocht een Master- en Actieplan te ontwerpen voor een mogelijke rol van het CJO in het behoud en versterking van steun van en aan Israël door Nederland en de Nederlandse bevolking. Dat verzoek werd gedaan tegen de achtergrond van de analyse dat de traditioneel krachtige steun van Israël vanuit Nederland (en eveneens vanuit Europa) onder druk staat, mogelijk reeds is afgenomen en nog verder zou kunnen verminderen. De rol van het CJO in deze zou herkenbaar en representatief voor de georganiseerde Joodse gemeenschap moeten zijn. Hoe vertegenwoordigt het CJO straks zoveel mogelijk Joden naar de Overheid toe? Wat is haar rol naar Christelijke en Islamitische groeperingen? Hoe kunnen niet-joden betrokken worden bij de uitgangspunten van het CJO? Met deze vragen ging Praaning Meines het onderzoek in naar de positie van de Joodse gemeenschap en zijn organisaties, met als einddoel een advies over gecoördineerde aanpak om de politieke en maatschappelijke invloed van die gemeenschap te optimaliseren. Over de uitkomsten en eventuele consequenties van dit onderzoek wordt binnen het CJO nog gesproken. In dat gesprek komen ook vragen aan de orde als hoe de activiteiten van het CJO verder uitgebreid kunnen worden, en in hoeverre het van belang is dat de organisatie uitgebreid wordt met andere organisaties. Het CJO zal in 2003 duidelijke lijnen uit zetten, om ook in de toekomst externe Joodse belangen te kunnen blijven behartigen.

Di versen

In januari 2002 richtte het CJO zich schriftelijk tot de Minister van Buitenlandse Zaken om een beroep op hem te doen in verband met de gevangenschap van negen vermiste Israëlische soldaten. Hun lot dreigde in de vergetelheid te raken. Minister Van Aartsen antwoordde dat hij met het CJO bezorgd is om het lot van de vermiste Israëlische gevangenen, en dat hij hun situatie besprak met zijn Iranese ambtgenoot, met de Libanese autoriteiten en met de voorzitter van het Internationale Rode Kruis.

Begin april, na de aanslag op de sedervierende hotelgasten in Netanya, riep het CJO de Minister van Buitenlandse Zaken op zijn bijdrage te leveren aan beheersing van geweld en bewerkstelling van vrede in het Midden-Oosten.

In juni uitte het CJO waarderende woorden voor het plaatsen van een aantal terroristische anti-Israël georiënteerde organisaties op een zwarte lijst van de Europese Unie. Tegelijkertijd verzocht het CJO de minister te bewerkstelligen daar ook de Hezbollah op te plaatsen.

Ook richtte het CJO zich tot de ambassadeur van Frankrijk in verband met de golf van aanvallen in Frankrijk op Joodse personen en instellingen. In die brief werd o.a. opgeroepen tot het geven van hoge prioriteit aan het intensiever verstrekken van educatie en voorlichting t.a.v. democratische normen en waarden.

In april heeft het CJO in felle bewoordingen de uitspraken van PvdA-leider Melkert bekritiseerd. Melkert had zich voorstander verklaard van het terugroepen van de EU-ambassadeur uit Deze operatie was het gevolg van de golf van terreuraanslagen in de eerste maanden van 2002. Het terugroepen van de EU-ambassadeur uit Israel werd door het CJO gezien als een eenzijdige veroordeling van Israel, een veroordeling waarmee Europa de mogelijkheid zou verspelen een rol te spelen in het brengen van vrede en stabiliteit in de regio. In mei ondersteunde het CJO een door het European Jewish Congress (EJC) georganiseerde demonstratie in Brussel, met als thema's de strijd tegen antisemitisme en terroristische aanslagen in Europa, en de solidariteit van Europeanen met Israël. Diverse CJO-leden waren hier bij aanwezig, tezamen met circa 150 uit Nederland afkomstige demonstranten.

Aan de besturen van ICCO, Pax Christi, KerkeninAktie, Novib, IKV en Cordaid liet het CJO in juni schriftelijk weten dat de uitspraak van een van de door deze organisaties uitgezonden burgerwaarnemers in het Midden Oosten, dat Jenin 2002 te vergelijken zou zijn met de door Duitsers ingestelde getto's in 1940-1945, onwaarschijnlijk abject is. De organisaties gaven aan zich van de vergelijking te distantieren.

Tijdens enkele gelegenheden waren bestuursleden aanwezig om het CJO te representeren. Dit was onder meer het geval bij het afscheid van mevrouw dr. Els Borst-Eilers als Minister van VWS.

Eveneens vermeldenswaardig hier is het contact met de Vrienden van de Amsterdamse Binnenstad, die zich fel verzetten tegen de sloop van de onderwijzerswoning behorend bij de voormalige Sophie Rosenthal

Bewaarschool in Amsterdam. Het pand wordt door het CJO beschouwd als een te koesteren herinnering aan het bloeiende Joodse leven in vooroorlogse Amsterdam. In een brief aan de verantwoordelijke wethouder van stadsdeel Amsterdam Centrum gaf het CJO aan tegen de sloop te zijn. In 2003 is besloten het gebouw voor sloop te behouden en het tot monument te verklaren.

Tenslotte werd ook de website van het CJO in 2002 opnieuw gelanceerd. Op deze website is informatie over wat het CJO in de afgelopen jaren heeft gedaan. Ook is er een overzicht van de verschillende regelingen met betrekking tot restitutiegeden.

CJO: organisatie

In 2002 nam ons bestuur afscheid van een bestuurslid; in mei verliet dr. H.A. Markens het bestuur. Zijn plaats werd ingenomen door drs. B. Blog. De vacante zetel van Joods Maatschappelijk Werk werd ingenomen door drs. H.J.van den Bergh. Daarnaast werd het CJO in 2002 uitgebreid met vertegenwoordigers namens tien jeugd- en jongerenorganisaties. De zes reeds deelnemende organisaties aan het CJO verheugden zich zeer de gelederen versterkt te zien middels een vertegenwoordiging uit deze geledingen van de Joodse gemeenschap. Omdat het moeilijk bleek jeugd en jongeren te laten vertegenwoordigen door één afgevaardigde, werd besloten een afgevaardigde van de jongeren en een afgevaardigde van de jeugd op te nemen in het bestuur. Deze twee afgevaardigde delen samen een zetel. De afgevaardigde voor de jongeren werd de heer M. Manassen de afgevaardigde van de jeugd werd de heer A. Eitje.

Op 31 december 2002 bestond het CJO-bestuur uit:

- namens de Federatie Nederlandse Zionisten: drs R.J. Wurms, voorzitter
- namens het Portugees-Israëlitisch Kerkgenootschap: ing D.Ph. Cohen Paraira, vice-voorzitter
- namens het Nederlands-Israëlitisch Kerkgenootschap: R.E. Vis, secretaris
- namens het Centrum Informatie Documentatie Israël: drs R.M. Naftaniel, penningmeester
- namens het Nederlands-Israëlitisch Kerkgenootschap: drs B. Blog, bestuurslid
- namens het Verbond van Liberaal-Religieuze Joden in Nederland: mr E.J. Numann, bestuurslid
- namens de Stichting Joods Maatschappelijk Werk: drs H.J. van den Bergh, bestuurslid
- namens het Joods Jongeren Verbond: M. Manassen, bestuurslid
- namens de Nederlands Joodse Jeugd: A. Eitje, bestuurslid

Het 'Projectbureau Roof & Restitutie' werd van januari tot september van het verslagjaar bemand door de heer H. van de Lagemaat. In september werd hij opgevolgd door mevrouw J. Vlaming. Het Projectbureau fungeert tevens als informatiepunt voor telefonische vragen over oorlogstegoeden.

Amsterdam, juni 2003

Ing. D. Ph. Cohen Paraira, voorzitter

R.E. Vis, secretaris